

בבית הדין הצבאי המחוזי

במחוז שיפוטי צפון

בפני:

אל"ם אורלי ירון - אב"ד
רס"ן יוליה בוחניק - שופטת
רס"ן אביב מור - שופטת

בעניין: התובע הצבאי (ע"י ב"כ, רס"ן מתן סולומש; סרן אור פרים)

נגד

ח/XXX סמל ר' י' א' (ע"י ב"כ, סרן פואד ארקאב; סרן עומר קנובלר)

הכרעת - דין

על-פי הודאתו, מורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בעבירה של אינוס, לפי סעיף 345(א)(1) ו-355 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובעבירה של התנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, בהתאם לכתב האישום המתוקן ולפרטים הנוספים.

ניתנה היום, 25 בספטמבר 2016 והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופטת

נשיאה

שופטת

גזר - דין

הנאשם, סמל י' א' ר', הורשע על-פי הודאתו בעבירה שעניינה מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בעבירה של אינוס לפי סעיף 345(א)(1) ו-355 לחוק העונשין ובעבירה של התנהגות שאינה הולמת לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

מלכתחילה כפר הנאשם באשמה, והתביעה החלה בהשמעת ראיותיה. בשלב התחלתי בהליך, ובטרם נשמעה עדותה של המתלוננת, חזר בו הנאשם מכפירתו והורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, המייחס לו את העבירות האמורות.

עובדות כתב האישום המתוקן והפרטים הנוספים:

מכתב האישום ומן הפרטים הנוספים, בהם הודה הנאשם, עולה התמונה העובדתית הבאה: בין התאריכים 15-16 לאוגוסט 2015, בבסיס XXX, בשעת לילה מאוחרת, ישבו הנאשם והמתלוננת בפרגולה יחד עם שלושה חיילים נוספים. בשלב מסוים החליטה המתלוננת לגשת לחדרה על מנת להביא גיטרה והנאשם ליווה אותה. כשחזרו, הבחינו ששלושת החיילים הנוספים עוזבים את המקום, והלכו שניהם אל אזור אחר המצוי בקצה הבסיס, שם התיישבו יחד על ספסל. המתלוננת החלה לשיר ולנגן על הגיטרה והנאשם החמיא לה על שירתה וניסה לנשקה. בתגובה הרחיקה המתלוננת את ראשה ממנו, ציינה בפניו כי היא דתייה, והמשיכה בנגינה בגיטרה. לאחר מכן הניחה המתלוננת את הגיטרה והמשיכה לשוחח עם הנאשם. בשלב זה רכן הנאשם לעברה באופן שלא הותיר לה מרחב תזוזה וניסה לנשקה על פיה. בתגובה היא הזיזה את ראשה מצד לצד ואמרה כי היא אינה מעוניינת. הנאשם המשיך לנשק את המתלוננת מסביב לשפתיה וניסה לנשקה על שפתיה והיא בתגובה הזיזה את ראשה במטרה להימנע מכך ובמקביל המשיכה לומר כי היא אינה מעוניינת. לאחר מכן קם הנאשם והמתלוננת נעמדה אף היא, הלכה לכיוון גדר המחנה, כעסה על הנאשם, ושאלה אותו מדוע המשיך במעשיו למרות שציינה בפניו שהיא אינה מעוניינת. בתגובה התנצל הנאשם בפניה והם המשיכו לשבת על הספסל ולשוחח.

בהמשך, ולאחר ההתרחשות המתוארת, הציע הנאשם למתלוננת כי ילכו לשבת במשרד של מפקדו והיא הסכימה. כשהגיעו למשרד, נכנס הנאשם לחדר הפנימי על מנת לעשן סיגריה והמתלוננת נשארה בחדר הכניסה. בהמשך, שב הנאשם לחדר הכניסה והתיישב ליד המתלוננת על ספה שהייתה במקום, ניסה לנשקה בלחי וכן על שפתיה. בתגובה הרחיקה המתלוננת את הנאשם ממנה, אמרה שהיא אינה מעוניינת וקמה מהספה. בהמשך שבו לשוחח ובשלב מסוים נשכבה המתלוננת על הספה

והניחה את רגליה על רגליו של הנאשם. הנאשם החל ללטף את רגליה ואת בטנה והחל לפתוח את חולצת המדים שלה. המתלוננת קפאה ולא הגיבה, והנאשם המשיך במעשיו. הוא החל ללטף את חזה, מעל חזייתה, ובהמשך פתח את כפתורי מכנסי המדים שלה, הכניס את ידו לתחתוניה והחל ללטף את איבר מינה. לאחר מכן החדיר את אצבעו לאיבר מינה והמתלוננת, שחשה כאב, השמיעה קול של כאב. כעבור כ-5 עד 10 שניות מרגע החדרת האצבע, תפסה המתלוננת את ידו של הנאשם, אמרה כי היא אינה מעוניינת והנאשם הוציא את אצבעו מאיבר מינה. בשלב זה קם הנאשם מהספה וניגש לחדר הפנימי של המשרד. המתלוננת סגרה את מכנסייה וחולצתה, נכנסה לחדר הפנימי תוך שהיא בוכה, ואמרה לנאשם כי הוא הגזים. אז התנצל בפניה הנאשם, אמר לה "מה את מצפה שאת יושבת איתי, אני לא יכול לעמוד בזה", והחל לבכות בעצמו.

בהמשך להתרחשות הנ"ל, אמרה המתלוננת לנאשם שהיא עייפה ורוצה ללכת וכן שהוא "לא בסדר". הנאשם התנצל שוב בפניה וחיבק אותה, אך היא לא הגיבה ולא חיבקה אותו חזרה. הוא ליווה אותה אל חדרה וכאשר הגיעו אל מחוץ לחדר, חיבק אותה שוב, והיא חיבקה אותו חזרה. השניים נפרדו לדרכם לקראת השעה 05:00 לפנות בוקר. דקות לאחר מכן שלחה המתלוננת לנאשם הודעה והתעניינה האם הסתדר באשר ליציאתו לביתו, נושא לגביו שוחחו כאשר ליווה אותה אל חדרה. תיק החקירה נפתח כתשעה חודשים לאחר האירוע נשוא כתב האישום בעקבות תלונה שהגישה המתלוננת באותו מועד. המתלוננת לא מסרה את תלונתה באופן מידי משום שהרגישה תחושות אשם וכן כי חששה לראות את הנאשם בבסיס לאחר הגשת התלונה. היא לא ביקשה לעבור לבסיס אחר. בין המתלוננת לנאשם הייתה קודם לאירוע היכרות שטחית, שהחלה כחודש לפניו.

הערכת המסוכנות המינית

לאחר הרשעת הנאשם נתבקשה, בהתאם לחובה הקבועה בחוק, הערכת מסוכנות לגביו מטעם המרכז להערכת מסוכנות.

הערכת המסוכנות קבעה כי מסוכנותו המינית של הנאשם הינה נמוכה – בינונית. מעריכת המסוכנות ציינה כי הנאשם לקח במסגרת הריאיון אחריות על ביצוע עבירות המין נשוא כתב האישום, אך לצד זאת נראה כי היה ועודנו מבולבל מהתנהגותה של המתלוננת בעת ביצוע העבירה ולאחריה. היא הוסיפה כי אינו סובל מסטייה מינית, וכי ניתן להעריך שפערי תרבות יצרו אצלו בלבול ועיוותי חשיבה ביחס להתנהגותן וכוונותיהן של נשים יהודיות, ובהשפעת הדחף המיני וחוסר

ניסיונו נטה לפרש את התנהגות המתלוננת בהתאם לצרכיו ורצונותיו והתנהג באופן פוגעני. כיום הוא מבין שעליו להיזהר ביצירת קשר עם נשים ולברר באופן פתוח את כוונותיהן.

בהערכת המסוכנות ניתן משקל לעובדה כי משפחתו של הנאשם מהווה סביבה תומכת, מאחר והיא מגנה את התנהגותו ושמה דגש על כיבוד האחר וניהול אורח חיים נורמטיבי. כן נשקלה תגובתו למעצר ולהליך המשפטי, שהיוו עבורו טלטלה וגורמי הרתעה משמעותיים וכן המוטיבציה שלו לניהול אורח חיים נורמטיבי. במסגרת מסמך משלים, שניתן בהמשך לשאלות בית הדין, הובהר כי בעת ביצוע ההערכה הראשונה ציין הנאשם כי הוא אינו זקוק לטיפול, וכי השתתפותו בהליך טיפולי יכולה בהחלט להפחית את מסוכנותו המינית.

ראיות הצדדים לעניין העונש:

מטעם התביעה התקבל תדפיסו האישי של הנאשם ממנו עולה כי גויס לצה"ל בחודש דצמבר 2013, והוכשר כנהג משא. ההגנה הציגה מסמך מאת פסיכותרפיסט, ממנו עולה כי הנאשם השתלב בטיפול ייעודי לפוגעים מינית, והשתתף עד כה בשבעה מפגשים בבס"כ XXX. הוא שיתף פעולה באופן מלא, רכש תובנה אודות המניעים שעמדו בבסיס פגיעתו וגורמי סיכון עתידיים. לטעמו, ניתן היה לזהות התקדמות של הנאשם, המתבטאת בלקיחת אחריות ומסוגלות לאמפטיה כלפי הקורבן, ובאה לידי ביטוי אף בהתנהגותו בבסיס הכליאה. המומחה התרשם כי תקשורת בינאישית לא מותאמת וריכוז בצרכיו המיניים היוו את הרקע לביצוע העבירה. הוא היה שותף לקביעת מעריכת המסוכנות לפיה המעצר הממושך והבושה שנלוותה לו מהווים עבורו גורם הרתעת. עוד ציין כי הנאשם הביע רצון להמשיך בטיפול גם לאחר מתן גזר הדין. בדברו האחרון הביע הנאשם חרטה כנה על מעשיו ועל פגיעתם במתלוננת, והצר על כך שלא היו בידו הכלים אותם רכש מאז, על מנת להימנע מביצוע העבירות.

דיון והכרעה:

ראינו לנכון לדון במסכת האירועים שבוצעו על ידי הנאשם במתלוננת כבמקשה אחת ולגזור להם עונש אחד.

מעשיו של הנאשם רעים וחמורים ביותר. "עבירת האינוס מחללת את כבודו של האדם, מבזה אותו, ומותירה בנפשו צלקת עמוקה, ודומה כי מילים לא יוכלו לתאר

את עוצמת הפגיעה שמחוללת עבירה זו לקרבנותיה" (ע"פ 1079/16 מ"י נ' נחמן). בנוסף, יש בה פגיעה קשה בשלום הציבור ככלל.

מטעם זה מוליכה הפסיקה מזה שנים קו בולט של החמרה בדין, באופן שיש בו כדי לגלם את הפגיעה הקשה בנפגע העבירה ולהעביר מסר הרתעתי ברור לעברייני מין פוטנציאליים. גם המחוקק הביע דעתו, בקביעת עונש מינימום בצד עבירת האינוס, בדבר הצורך בענישה מחמירה.

מטעם זה ראה בית המשפט העליון בעניין נחמן (ראה שם) "להעמיד את הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בעבירת אינוס שמתבצעת באמצעות החדרת אצבע לאיבר המין על 15 חודשי מאסר בפועל".

בעניינו של הנאשם חברו מספר נסיבות לחומרה, המצדיקות הטלת עונש מאסר משמעותי. העובדה כי מדובר היה באירוע נמשך, במהלכו הביעה המתלוננת את אי הסכמתה באופן פיזי ומילולי במספר הזדמנויות, התנהגותו של הנאשם שהלכו והסלימו מבחינת חומרת הפגיעה שבה, חרף אותה התנגדות, והתרחשות האירוע כולו בתוככי יחידה צבאית, שבה חייבת הייתה המתלוננת להימצא על פי חובה שבדין.

מנגד, לא ניתן להתעלם ממספר שיקולים לקולא.

הנאשם התנצל מיד בתום האירוע בפני המתלוננת. הוא הודה בעיקר המיוחס לו כבר בחקירתו הראשונה במצ"ח ולאחר מכן, גם אם בשיהוי מסוים, בפני בית הדין, תוך חסכון בזמן שיפוטי.

מצאנו כי עובדה זו משמעותית במיוחד, הואיל והיה בה כדי למנוע את הצורך בהעדתה של המתלוננת, על הפגיעה הקשה החוזרת בה הכרוכה בכך. זה המקום לציין כי המתלוננת, כך על פי טיעוני התביעה, מודעת להסדר הטיעון שנקשר בין הצדדים, והוא מקובל עליה באופן מלא.

גם הערכת המסוכנות שנקבעה לנאשם, שהינה נמוכה-בינונית, והטיפול המוצלח בו הוא נתון, אפשרה לנו לשקול הקלת מה בעונשו.

ולבסוף, התרשמנו כי הנאשם אכן הפנים את הפגיעה שפגע בחיילת ומצר עליה מאוד.

מטעמים כוללים אלה, ולאור גילו של הנאשם, מצאנו כי הסדר הטיעון שנקשר בין הצדדים לעניין עונשו של הנאשם הינו סביר ואנו נותנות לו תוקף.

סופם של דברים שעל הנאשם מוטלים העונשים הבאים:

1. ארבע (4) שנות מאסר, מתוכן 14 חודשים לריצוי בפועל החל מיום מעצרו,

והיתרה על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה לפי סימן ה' לחוק העונשין.

2. שישה (6) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש (3) שנים שלא יעבור עבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1988.
3. הורדה לדרגת טוראי.
4. פיצויים למתלוננת בסך 5000 ש"ח, שישולמו בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1 באפריל 2017, על פי פרטים שתעביר התביעה להגנה.
- ניתן היום 26 בינואר 2017 והודע בפומבי.**
זכות ערעור תוך 15 יום.

 שופטת

 נשיאה

 שופטת

העתק
רס"ן
ק'

נכון
רחלי
בית

מהמקור
עמוס
הדין

נערך על ידי ע.ס.
בתאריך 02/08/2016
חתימת המגיה: